

Dä alde Pröddel

von Winkels Addo

Opa sin Dääl nääve die alde Schottschüer woor e rischtisch kleen Museum. Wat do net alles schtong on hong, janze Wäng voll alde Kroom van vröjer: en Schöpp, en Jaffel, en Kratz, e Reekelliser, en Schuffel, ne Ääpelshöjer, Bratsche, Klompe, Riiserbässem, on ene Vlääjel – joo, do kannse noch rischtisch alde Schätzkes senn, die ke Mensch mier hät: ene Seejt, e Beusi-el, en Vuurschäp, ene Pädshaam möt e Jebett, ene Buksjöt, en Karrelöoit, e Kapezuun, e Krompholt, on en'e Eck schtung en Sömmischmang, en alde Schörreskaar, on e Servijäär van Lange Bott. Joo, on buute en de Schüer schteet noch e Schlootmängke, on en jroote Kaafmang nääve de Bueneschaake vam letzte Joor: alles sojät, watte net vottschieme kanns. Äver dat es och al över vezisch Joor her. Dumols schrpooke die Kenger och noch Platt. –

Opas Enkelsche koom ens en die Dääl on vrocht: „Opa, wat es dat dann doo boove, wat doo an de Wangk hängt?“ – „Dat es ene Klöpfer – kennsse kinne Klöpfer?“ – „Nää, wat deet mer dann doomöt?“ – „Joo, dat well esch desch ens expliziere: wenn de Judaswääk koom, dann mosde mer os rischtisch kröke, vröjer, dann wood Huusputz jemäkt. Matraze on Ongerbädder koome noo buute, on dann feste möt dr Klöpfer dropjhalde, möt Menschefett, domöt dat die Püpkas on dä Wenktermief eruut jenge. On dann koome die Överbädder, on dann die Pölef, die Kösses on die Teppische op de Ling, die woote dan örentlich möt dr Klöpfer vrvääselt, dat et mar bloos so schtöov.

On hengenoo mosde joo alles wier en die Kaamer terüeck, Trapp eronger, Trapp erop, sojar et Wäschlampett wood ens rischtisch jeschpölt, on dr Boom wood jeschrupf.

„Opa, woröm bruukese dann jetz kinne Klöpfer mier?“ „Joo, dat we'sch desch ens saare: hütt sind de Lütt ärsch vuul jewoodde, weil se vör alles, wat Ärbet es, en Maschin hant: vör Kaffe te maake, vör Ääpel te schälle, vör Saane te schlaare, vor Ääpel kleen te schnije vör Appelleschtuvs, vör Teppische hant se hüt ene – Staubsauger saare se doovüür. Die Pöllef brukke se net mier, on die Bädder koome en de Reinijung, dat joov et vröjer net. Hüt hant se sojar Maschine vör te denke, dat sind die jroote Denger möt dä Jlotzkaas draan. Wetse, vröjer hat dä Buur em Beu 10 Mann on noch mier vör te helpe, hüt deet dat een Maschin alleen.“ – „Opa, wat es dat vör e Denk möt dä roode Schtell draan?“ – „Ja Jöngke, dat kennße och net, dat es ene alde Boonerbässem; doo deje se vröjer de Linoliumteppisch en de Köök möt blenkisch maake. Die Kenger soote dan op Hükskes doo drop on leete sesch van dä Pap hin on her vaare.“

Doo kömp Omma op de Dääl: „Du solls marh dä alde Pröddel ens vottschmiete! Wat wells do dann möt dä alde Kroom? Dä well wiesoo nömmes mier han!“ Du seit Opa vör darrh: „Vrau, doo kennse nix van! Wenn dä alde Pröll ens vott es, dann es dat och min Dääl net mier! Bös mar vroh, dat du heej net Schtoov putze mots!“ – On doo wor Omma jau wier buute.

„Opa, wat es dat dann vör ene Emmer möt dä Shtell draan?“ „Dat es kinne Emmer, dat es en kleen Seekschäpp. Doo deje se de Seekkellere möt utschäppe, wenn die voll woore. Äver dat kanns du joo jarnet mier weete, Seekkellere jövt et hüt net mier.“ „Opa, wat es dann Seek?“ „Hooch, Jöngke, jetz han esch net mier op de Uhr jekeeke, esch han din Mam vrschprooke, dat du öm een Uhr tu Huus würs. Loop vlöck, sons krie esch möt darr noch Schtrit!“ „Joo, Opa, esch bön joo al vott! Et nääksde Kier sässe mesch äver, wat Seek es!“

Dat es nou vezzisch Joor her. Alles vrschtange? Kennße die alde Naames noch? Dann kannße noch prima Platt. En teen oder twentisch Joor es os schön Platt uutjeschtorve, weil dat dat net em Internet schteet. Dröm liert dat nöm-mes mier. Et es en Schant!!